

Rättsfall från kammarrätterna

Pris till ishockeyspelare från supporterklubb — skattepliktigt?

Besvär av TI och M angående M:s inkomsttaxering 1970. — M hade efter att ha deltagit i världsmästerskapsturneringen i ishockey 1969 av supporterklubben Tre Kronor fått en TV-apparat. Fråga uppkom huruvida M skulle beskattas för prisets värde, 3 400 kr.

KR hänvisade till RN:s meddelande 1968 nr 5:3 samt yttrade bl a: Den TV-apparat, som M mottagit, har, såvitt det framgår av handlingarna, tillfallit honom med äganderätt och det är således inte fråga om en sådan förmån, som avses i RN:s meddelande, nämligen att fritt få nyttja en dylik apparat. — Av handlingarna får vidare anses framgå, att ifrågasatt pris inte omnämns i samband med inbjudan till tävlingen och att det inte heller eljest varit en förutsättning för hans deltagande däri att priset skolat utgå. — Värdet av den TV-apparat M fått är vid angivna förhållanden inte att anse som skattepliktig intäkt. (KR i Sthlm/Sundsvall 27.2.1973.)

S k barnlivränta på grund av faderns frånfälle — skattepliktig inkomst?

Besvär av Kristina B angående inkomsttaxering 1970. — Kristina B, som var född 1952, fick 1969 ett belopp av 3 000 kr från Arbetsgivarnas Ömsesidiga Ansvarsförsäkringsbolag. På grund av faderns frånfälle genom olycksfall skulle ersättning utgå till henne under tre års tid med 3 000 kr årligen. — TN beskattade Kristina B för det uppburna beloppet.

LSR prövade ej Kristinas besvär häröver då dessa kommit inför sent. — KR prövade däremot och yttrade : Av handlingarna i målet framgår, att det från Arbetsgivarnas Ömsesidiga Ansvarsförsäkringsbolag uppburna beloppet utgått som ersättning för minskat underhåll genom faderns frånfälle till följd av olycksfall och att ersättningen efter skälighetsprövning bestämts att utgå från och med den dag Kristina B fyllde 16 år till dess hon fyllde 19 år, varvid hänsyn tagits till att hon under denna tid skulle bedriva studier. — Även om ersättningen i kontrolluppgift från bolaget betecknats såsom livränta får med hänsyn till de omständigheter under vilka ersättningen utgått anses, att denna icke är att hänföra till ersättning, som enligt 19 § KL är skattepliktig inkomst. (KR i Sthlm/Sundsvall 6.4.1973.)

Anslutningsavgifter för vatten och avlopp — avskrivning?

Besvär av Aktiebolaget A:s Snickerifabrik angående inkomsttaxering 1970. — Bolaget yrkade att vid beräkning av avdrag för värdeminskning av en i bolagets rörelse använd byggnad, i avskrivningsunderlaget få inräkna erlagd avgift för fastighetens anslutning till kommunalt vatten- och avloppsnät. — TN vägrade avdrag för avskrivning på anslutningsavgiften.

På talan av bolaget yttrade MKPN: Frågan huruvida anslutningsavgift för vatten

och avlopp kan inräknas i avskrivningsunderlaget för rörelsefastighet har inte reglerats i de ändrade avskrivningsreglerna för rörelse- och hyresfastigheter. Frågan har inte heller berörts i förarbetena. I prop 1969:100 s 136 uttalar departementschefen beträffande hyresfastigheter att anslutningsavgift inte kan likställas med sådan anskaffningskostnad som bör vara föremål för värdeminskingsavdrag. Med hänvisning till detta uttalande och på grund av vad i målet förevarit finner PN ej skäl göra ändring i TN:s beslut. — KR: ej ändring. (KR i Sthlm 21.2.1973.)

Anm.: Se Skattenytt 1969 s 290 (C. O. Sandström) och 1971 s 187 (Printz) samt Svensk Skattetidning 1970 s 109 (Eklund).

Fri kost resp ökade levnadskostnader för skogsarbetare

Besvär av TI angående J:s inkomsttaxering 1971. — J — gift och bosatt i Lycksele — var anställd hos domänverket. Under 1970 hade han sitt arbete förlagt till trakten av Fagersta. Han åtnjöt därvid, förutom kontant lön, bl a kostnadsfri förmån av kost och logi samt ersättning för resekostnader vid besök i hemmet. Dessutom uppbar han från länsarbetsnämnden starthjälp med 1 000 kr och bortavistelsebidrag med 1 800 kr. — J uppgav ej något värde av fritt vivre i deklarationen, men yrkade avdrag för ökade levnadskostnader med 1 800 kr (= bortavistelsebidraget).

KR yttrade: Jämlikt punkt 3 första stycket anv till 32 § KL skall såsom intäkt av tjänst upptagas bl a värde av fri kost, därest skattskyldig icke är berättigad till avdrag för utgifterna för förmånens förvärvande för den händelse att han själv skulle ha förskaffat sig den. — Sådana omständigheter har icke förelegat att J skulle ha varit berättigad till avdrag för utgifter för kost. Förmånens värde skall därför upptagas till beskattning. Det av TI angivna värdet härav ($262 \times 7:20 =$) 1 886 kr får anses skäligt. — Å andra sidan får J anses berättigad till avdrag för vissa kostnader, vilka de från länsarbetsnämnden erhållna bidragen — som upptagits till beskattning — varit avsedda att täcka. KR finner skäligt att i sådant hänseende medge avdrag med 1 300 kr. (KR i Sthlm/Sundsvall 27.2.1973.)

Bidrag till kläder för försäljare (modetillägg) — skattepliktig förmån?

Besvär av försäljaren A angående inkomsttaxering 1970. — Vid sidan av sin lön från ett herrekiperingsföretag erhöll A s k modetillägg om 360 kr. I deklarationen tog A upp beloppet som inkomst och avdrog detsamma som omkostnad. — TN vägrade avdraget. — Hos PN framhöll A att förmånen inte utgått kontant. Modetillägget utgjorde ett bidrag till inköp av kläder för att ge försäljaren möjlighet att ”hålla sig á jour med modets växlingar”. — PN fastställde TN:s beslut.

KR lämnade besvären utan bifall och yttrade: Värdet av ifrågakvarande förmån är att anse som skattepliktig intäkt. A har ej visat att de kostnader bidraget täckt ens till någon del varit av avdragsgill natur. (KR i Sthlm 27.3.1973.)

Fritidsbostad i Spanien

Fru W angående inkomsttaxering 1971. — Fru W, bosatt i Sverige, ägde en fri-

tidsfastighet i Spanien. Då hon endast använde fastigheten för egen och för sin familjs räkning och således ej uppbar några hyresinkomster uppgav hon icke någon inkomst av fastigheten i sin allmänna självdeklaration. — LSR ansåg fru W skattskyldig för inkomst av fastigheten och uppskattade inkomsten till 1 800 kr.

Fru W klagade hos KR, som yttrade: Inkomst av fastighet i utlandet skall enligt svenska beskattningsregler alltid beräknas efter de grunder som gäller för hyresfastigheter. Bland skattepliktiga intäkter skall sålunda upptagas inte endast vad som kommit ägaren tillgodo i form av hyror och andra ersättningar för upplåtelse av fastigheten utan även hyresvärdet av lägenhet, som ägaren använt för sin och sin familjs räkning. Sedan härifrån avdragits omkostnader återstår nettointäkten av fastigheten. — Då i målet ej föreligger sådan utredning att nettointäkten av fastigheten tillförlitligen kan beräknas, är en uppskattning av inkomsten befogad. Det av skatterätten därvid antagna beloppet 1 800 kr har ej visats vara för högt. — Enligt dubbelbeskattningsavtalet med Spanien får emellertid inkomst av fastighet i Spanien beskattas där. Sådan inkomst skall vara undantagen från beskattning i Sverige. Den sålunda undantagna inkomsten kan dock såtillvida inverka vid den svenska beskattningen att statlig inkomstskatt på den återstående inkomsten beräknas med tillämpning av den högre skattesats som skulle ha gällt om den utländska inkomsten ej varit undantagen (SFS 1967: 88 Bilaga Artikel 5). — På grund härav förklarar KR, med ändring av LSR:s beslut, att statlig inkomstskatt å den för fru W bestämda beskattningsbara inkomsten 22 500 kr skall beräknas efter den genomsnittliga skattesats som gäller för 24 300 kr eller efter 23,819 procent. (KR i Sthlm 19.3.1973.)

Lagervärde på begagnade bilar

Besvär av M:s Bil-AB angående inkomsttaxering 1970. — Bolaget som tog begagnade bilar i inbyte nedskrev generellt sitt lager av begagnade bilar med femton procent av värdet enligt ordersedlar före angivande av lagrets anskaffningsvärde, då priset på försålda nya bilar brukade prutas genom för höga värden på inbytesbilarna.

— Efter taxeringsrevision yrkade TI hos LSR att bolaget skulle taxeras för skillnaden mellan å ena sidan det i bokslutet upptagna värdet på lagret av i inbyte tagna begagnade bilar och å andra sidan det enligt KL lägsta tillåtna lagervärdet, eller 40 procent av anskaffningsvärdet efter avdrag för inkurans med fem procent.

Bolaget anförde att en förtäckt prutning på försålda nya bilar brukade ske genom att inbytesvärdet på de begagnade bilarna sattes för högt. Enligt branschsedvana skulle de begagnade bilarna i lagerredovisningen upptas till sitt verkliga värde. Det verkliga anskaffningsvärdet för fordonen utgjorde 85 procent av inbytesvärdena enligt ordersedlar.

LSR biföll TI:s yrkande ifråga om lagervärderingen och yttrade: Bolagets yrkande om att erhålla extra nedskrivning med femton procent på inventerade lagervärdet kan icke anses stå i överensstämmelse med i anvisningarna till 41 § KL givna värderingsregler.

KR lämnade bolagets besvär utan bifall och yttrade: På grund av i målet förebragt utredning får visserligen antagas att rabatter förekommit vid bolagets försäljning av nya bilar samt att rabatt ibland lämnats i den formen att i inbyte tagen begagnad bil uppräknats till pris överstigande vad bolaget i annat fall skulle ha betalat för ifrågavarande fordon. Dessa rabatter har dock icke såvitt visats redovisats i köpehandlingarna eller särskilt i bolagets bokföring. Vid sådant förhållande kan storleken av de lämnade rabatterna ej tillförlitligen utredas. — KR finner därför icke skäl att beräkna fordonens anskaffningsvärde efter annan grund än enligt i ordersedlarna angivna inköpspriser. Det förhållandet att bolaget för varje bytesbil måste påräkna försäljningskostnader som beräknats till omkring femton procent föranleder ej till annan bedömning. — Bolaget har ej heller på annan grund visat sig berättigat till större avdrag för nedskrivning å lagret än enligt skatterättens beslut. (KR i Sthlm 26.3.1973.)

Fråga om dotterbolag som övertagit moderbolagets kundfordringar och återbelånat dessa hos annat företag kan anses penningförvaltande? Får dotterbolaget skriva ner fordringarna mot koncernbidrag från moderbolaget?

Besvär av P Finans AB angående inkomsttaxering 1969. — KR yttrade: I målet är upplyst att klagandebolaget är dotterbolag till ett bolag, som driver byggnadsrörelse. Av klagandebolagets förvaltningsberättelse för beskattningsåret 1968 framgår att dess enda tillgångar utgjorts av fordringar som övertagits från moderbolaget. Enligt balansräkningen vid årets utgång uppgick dessa fordringar till sammanlagt 21 075 855 kr, därav 2 634 739 kr avsåg fordringar med inteckningssäkerhet och 18 441 066 kr kundfordringar. Enligt vinst- och förlusträkningen för samma år hade på intäktssidan upptagits ett belopp av 173 900 kr avseende från moderbolaget erhållet koncernbidrag samt på omkostnadssidan avförts ett lika stort belopp avseende värdeminskning (värdereglering) av kundfordringarna. De övertagna kundfordringarna har återbelånats hos annat bolag. — Vidare har på förfrågan upplysts bl a att klagandebolaget ej självt haft några förluster på fordringar under de senaste fem åren. Konstaterade förluster har bokförts hos moderbolaget. För 1968 uppgick dessa förluster till 64 409 kr. — Med hänsyn till vad som upplysts angående klagandebolagets förhållande till moderbolaget — varav framgår bl a att klagandebolagets verksamhet varit helt inriktat på att överta och återbelåna moderbolagets kundfordringar — kan det ifrågasättas om klagandebolaget verkligen är ett penningförvaltande företag i kommunalskattelagens mening. — Om klagandebolaget ändå kan anses ha bedrivit en sådan penningförvaltande verksamhet, gäller enligt punkt 1 åttonde stycket av anvisningarna till 41 § KL att värdet vid beskattningsårets utgång av bolagets utestående kundfordringar skall upptagas till vad som med hänsyn till risk för förlust, prisfall m m framstår som skäligt. — Vid en sådan bedömning av de utestående fordringarnas värde kan emellertid klagandebolagets fordringsinnehav, i betraktande av att konstaterade förluster enligt vad som uppgivits hittills avskrivits i moderbolagets räkenskaper samt med hänsyn till det koncernbidrag som klagandebolaget tillförts från moderbolaget med belopp motsvarande den av kla-

gandebolaget i räkenskaperna för beskattningsåret verkställda avsättningen för värdering av kundfordringarna, icke anses ha varit förenat med förlustrisker av sådan beskaffenhet att avsättningen kan anses befogad. — Klagandebolaget kan alltså, såsom PN funnit, icke anses berättigat till avdrag vid inkomsttaxeringen för avsättningen i fråga — På grund av det anförda lämnar KR besvären utan bifall. (KR i Sthlm 12.4.1973.)

Anm.: Se bl a Geijer m fl Skattehandbok 7:e uppl, s 506.

Nedsatt skatteförmåga — obelånad jordbruksfastighet

Besvär av makarna E angående inkomsttaxering 1970. — Makarna E uppbar under 1969 folkpension, vardera med 4 734 kr. Mannen hade därjämte sidoinkomst i form av räntetäkter 211 kr och nettointäkt av jordbruksfastighet 2 810 kr. Mannen hade under året sålt jordbruks- och skogsmark för 30 000 kr. Den deklarerade behållna förmögenheten uppgick till 53 737 kr vari ingick bl a en obelånad jordbruksfastighet taxerad till 25 000 kr. — Hos PN yrkade mannen E avdrag för väsentligen nedsatt skatteförmåga med högsta möjliga belopp och åberopade därvid sjukdom. — PN lämnade yrkandet utan bifall och anförde: Med hänsyn till i målet upplysta förhållanden kan makarnas skatteförmåga inte anses ha varit väsentligen nedsatt under beskattningsåret 1969.

KR anförde: Vid tillämpning av RN:s anvisningar för 1970 års taxering angående avdrag för väsentligen nedsatt skatteförmåga för folkpensionärer m m (1970 nr 1:7) skall makarna E:s fastighet vid förmögenhetsberäkningen upptagas till en tredjedel av taxeringsvärdet. Makarnas sammanlagda förmögenhet uppgår vid en sådan beräkning till 37 070 kr. Enligt nämnda anvisningar är makarna vid sådant förhållande berättigade till extra avdrag med 4 900 kr. Därjämte äger de rätt till avdrag för uppgivna sjukvårdskostnader med 200 kr eller med tillhoppa 5 100 kr. Detta avdrag skall med hänsyn till förmögenhetens storlek reduceras med 30 % och blir därvid 3 600 kr. Härav skall 2 200 kr tillgodoföras hustrun vid taxeringen till kommunal inkomstskatt. (KR i Sthlm/Sundsvall 30.3.1973.)